

DECLARACIÓ POLÍTICA DEL GRUP MUNICIPAL D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA PER LA RECUPERACIÓ DEL PARC IMMOBILIARI DE LA SAREB PER A FINS SOCIALS

El dret a l'habitatge està recollit a l'article 25 de la Declaració Universal dels Drets Humans de 1948, a l'article 11 del Pacte Internacional dels Drets Econòmics, Socials i Culturals adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides en vigor des de 1976, i a la Constitució Espanyola de 1977, a l'article 47, i l'Estatut de Catalunya de 2006, a l'article 26.

Malgrat tot, vivim en una societat en què s'ha normalitzat el fet que milers de famílies no tinguin un habitatge digne, i des de l'esclat de la bombolla immobiliària de 2007, s'ha convertit en un fet quotidià veure casos de famílies desnonades dels seus habitatges per no poder fer front a la hipoteca o el lloguer; fins i tot, s'ha arribat a l'extrem que, podent pagar un lloguer, hi ha persones que es veuen obligades de deixar casa seva quan els propietaris decideixen dedicar-la a usos turístics.

Veiem, doncs, que el dret a l'habitatge és un dels més vulnerats en el nostre país, sense que les administracions, fins ara, hagin trobat una manera eficaç de donar resposta a una necessitat tan bàsica i de protegir un dret tan essencial.

L'any 2012, en el marc i com a conseqüència dels acords a què van arribar l'estat Espanyol i la UE per al rescat financer, es va crear la SAREB (Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria), que va adquirir els actius tòxics de les entitats financeres, amb un capital inicial de 4.800 milions d'euros, dels quals el 45% eren diners públics, més un préstec de la UE de 51.000 milions d'euros. Segons fonts de la mateixa SAREB, va arribar a tenir en propietat uns 500.000 habitatges, que originalment tenien un valor comptable a les entitats d'origen de 107.000 milions d'euros ja que estaven molt sobrevalorats a causa de l'especulació immobiliària (per això eren "actius tòxics"); la finalitat de la SAREB era "desinvertir" aquests actius (és a dir, vendre'ls), per recuperar la inversió inicial, retornar el préstec a la UE, obtenir beneficis amb què reduir el deute públic, i de pas permetre a les entitats financeres seguir lucrant-se amb la gestió de la venda d'aquests actius, per les quals obtenien sucoses comissions. En cap cas es va ni tan sols plantejar fer servir almenys una part d'aquests habitatges per pal·liar el problema de l'accés a l'habitatge de la població més vulnerable.

Deu anys després, s'acaba d'aprovar la nacionalització de la SAREB, convertint-la, en la pràctica, en una immobiliària pública amb un deute declarat de 35.000 milions d'euros que, com acostuma a ser habitual, passa a ser un deute públic, és a dir, de tots nosaltres. Per tant, a més de no servir per solucionar el problema de l'habitatge, ha augmentat el deute públic, ja per si estratosfèric.

Ara bé, el fet que la SAREB sigui pública fa que tot el seu estoc d'habitatges també ho sigui, i per tant podria constituir, si es volgués, la base per a la creació

d'un parc d'habitatge públic que podria ser gestionat directament pels ajuntaments per donar resposta a les necessitats dels seus municipis en matèria d'habitatge social. Si hem de pagar el deute entre tots, cal exigir que reverteixi en benefici de la societat. A l'Àrea Metropolitana de Barcelona hi ha 3.895 habitatges en mans de la SAREB; d'aquests, al Baix Llobregat n'hi ha 946 i a Gavà concretament 34.

Per tant, proposem al Ple de l'Ajuntament de Gavà l'adopció dels següents

ACORDS:

1. Manifestar el suport de Ple de l'Ajuntament a contribuir que el dret a l'habitatge sigui objectiu prioritari de les administracions públiques del país.
2. Declarar que els ajuntaments, com a administracions més properes a la ciutadania, són les que millor coneixen la realitat i les necessitats dels seus ciutadans.
3. Manifestar el rebuig del Ple municipal que els fons públics invertits en rescats bancaris i en l'adquisició de fons tòxics, resultat de l'especulació i pèssima gestió del sector immobiliari i financer, puguin convertir-se en una oportunitat per a fons voltors i grans tenidors per seguir fent negoci amb un bé essencial.
4. Reconèixer que la nacionalització de la SAREB ha de ser una oportunitat per disposar, finalment, d'una borsa d'habitatge públic que serveixi per pal·liar els estralls de les diferents crisis en les economies familiars i l'emergència habitacional que patim.
5. Manifestar el desig del Ple municipal que es duguin a terme les modificacions legals que corresponguin per tal que els ajuntaments puguin gestionar els habitatges de la SAREB per posar-los a disposició de la població vulnerable.
6. Fer arribar aquests acords al Ministerio de Transportes, Movilidad y Agenda Urbana del Govern Espanyol, al Congrés del Diputats, a l'Associació Catalana de Municipis, a la Federació de Municipis de Catalunya i als mitjans de comunicació locals.

Gavà, 14 de febrer de 2022

Miquel Roselló Lasheras

Portaveu del Grup Municipal d'ERC